

V. Lyp. Ks. Herman Rajamaa.

PEM 13148-5
PR 10

Saadud informatsiooniks
ja teinud teinud avaldusteks
kuna esitab ühte kuus
ühte meetodit.

E. Aavik,
OLION House,
URITULI Sculpture Park,
BUXTON, 2691., Australia NSW.
4. mai, 1974.

Ülaltoodu on skulptuuri pargi aadress, mis tegelikult esitab olionismi III perioodi (arengu) näiteid, kutsutud külalistele peale vastavat kokkulepet.

Olionism (varsema võõrapärase nimega kreativism) on 1974 juba 20 aastat eksisteerinud. Ühte ja teist on ilmunud ajakirjades "Olion", "Kungla", "Tulimuld" ja "Mana" veergudel, samuti ka reas võõrkeelsetes (Prantsuse, Läti, Leedu, Vene j.t.) Välja-annetes, kuid samuti ka inglisekeelsetes. Kuid nende nimetamised jätan praegu kõrvale ja pühendan selle kirja III perioodile.

Alguseks loen 1969, mil elukutselise (korrespondents kunsti-õpetaja) tegevuse ajal huvi keskendus eriti nõrga arusaamise, tervise, vigastuste ja haiguste all kannatavatele õpilaste eriprobleemide juurde.

Peale kunstilisest loomingust väljakasvava rõõmu ja kindluse oli vaja laiendada uldist arusaamist, ümbruse ja olukordade mõistmist, et välja jõuda "KASTIS ELAMISE" kitsast mentaliteedist.

Need probleemid viisid lahenduse leidmise omaaegse Sumeri kunsti& kultuuri (1961 saadud sel alal SEATO Stipendiumi õiguslikkus kui Austraalia valitsuse kandidaat) uurimuste õpistele.

Nii saabuski - U-LU; O-LU; E-LU; A-LU; ja I-LU kogemus-järjestus, kus U - tähendab meie kokkupuuteid KORGEMA (Jumala) - absoluutselt meik meist kontrollimatute nähetega või juhtumistega;

- O - kokkupuuted LOODUSEGA, kus omame teatud kontrolli;
- E - kokkupuude ELU-jatkamise, MAJA, TOIDU j.m. taolisega, kus omame õige olulise kontrolli;
- A - kokkupuude VALITSUSEGA, või oleme ise ALLUTAMAS - milline kontroll võib olla väga ja väga laialdane;
- I - kokkupuude LINNA, TSIVILISATSIOONI nähetega, kus meie arusaamised ilu, teaduse, mõistuse, tarkuse osas võib tunduda kõik-võimas, ning tikub asendama U (s.o. Jumala) kõikvõimsust.

LU on tuletatud Sumeri sõnast lu -inimene (kas see tähendas kunagi LUU3d või LUUKERE - see jäagu uurijate ülesandeks).

OLI ja ON ning mõtteline TULEB viitab sellele, et kõik, samuti ka meie ise oleme alatasa muutumas. Nii et kuidas muutume, siis võiksime end kutsuda: - näit: BULL; MURI; TUUMAS; LUNDA;

BOLL; MORI; TOOMAS; LONDA;

BELL; MERI; TEEMAS; LENDA;

BALL; MARI; TAAMAS; LANDA;

BILL; MIRI; TIIMAS; LINDA;

On täiesti isikupärane, kas tolle meeleolu, hki, huvi, arusaamise, teadusliku pürgimuse märgime üles pildi, sõna, ülevõtte, mingi eseme abil. Hoiame alal ja talletame, või läheb järgmisel päeval prügikasti.

AINUKE VAARTUS - mis jääb on KOGEMUS, mis laiendab meie silmaringi, arendab mõtlemist ja tunnetamist, ning juhib meid SUUREMALE HARMOONIA-le koigega, mis kujundab endast ELU, osundab meie endi kujundava osale elus, ning sellest tulenevale kindlusele, usule ja optimismile. Samal ajal näeme, et elu pole ainult moment - OLEVIK ilma mineviku või tulevikuta, vaid teatud lühem või pikem aktiivsus, ülesannete ja väärtustega, kus igal juhul on OMA OSA.

Kui kellelgi pole just PRAEGU millestki kinni hakata, luua või kujundada, siis võiks otsida see lähemast või kaugemast MINEVIKUST.

Allpool on esitatud näide 27. 6. 1939., millise päeva tähtsus ja olemus on selgunud alles õige hilja-aegu ja sedagi järk-järgult. Oige lõpp-järgus alles siis, kui mööd. aasta aprillis ostsingi New Yorgis W. Toominga "The Soviet Colonization of Estonia".

1939 olin Tartu Üliõpilaskonna kehalise kasvatus- osakonna juhataja k.t. organiseerimas Üliõpilaskonna laske-meeskonna osavõttu Üliõpilaskooli-aadist Monakos, augusti keskpaiku. Toetuse ja korjanduse toimetuleku võimalused oli Petseri tuleõnnetus sootuks kesiseks teinud:

U - aspekt Riigivolikogu koosolek peale JAANIPÄEVA - kus arutati Saksa-Eesti Mittekalkuleetungi lepingu ratifitseerimist. Jaanipäeva ja suvisese üliõpilaskooli-tegevuse ajakava muutis ja suunis tegevusekohad ja ajad - ilma mingit kontrolli omamata.

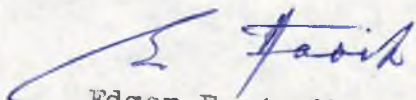
O- aspekt - NOORTE MEESTE huvi reisisid, seigelda, võõraid MAID ja nende LOODUST, elu ja inimesi näha. Need huvid pani meid koiki rohkem pingutama, harjutama, treenima ja küsimusi algatama.

E- aspekt tuleviku, elukutse, sissetuleku tuleku probleemid olid mitmel akuutsed. Raha tuli leida, puhkuste ja tööde (elatis) küsimused tuli lahendada.

A- aspekt - Euroopa üldpoliitiline sõja-eelne õhk-kond oli tihenemas, mis järsku laskesporidile andis RIIGIKAITSELISE sümboolse tähtsuse. See kõik andis meie tipp-poliitikat juhtivatele meestele huvi proovida INGLISMAA poliitilist pulssi. Vastava nõuande kohaselt saabus ootamatult või oodatult INGLISE VALITSUSE toetus (100 kr), mille tähtsust peale raha-väärtuse rohkem ei osanud hinnata - peale rõõmsa teadmise, et nüüd muutub sõit Monakosse võimalikuks.

I-aspekt - Oskuslik-teadusliku treeningu tulemuseks olid 6 esikohta laskmises ja ka esikohad võrk- ja korvpallis, millised tulemused jõudsid Eesti avalikkusele päev või paar enne Molotov-Ribbentrop lepingu (23.8.39.) teatavaks saamist.

Ülaltoodu on aga uue aja-perioodi arengu algus, mille vaatlemine ei kuulu enam kitsamasse vaatevälja. Kuid on kahtlemata selge, et 27.6. omas niivõrd nendele eestlastele kes jõudsid hiljem Eestist VABASSE MAAILMA, või ka järele EESTISSE mingivõrdse tähtsuse, kus võrdlemisi väiksearvuline üliõpilaste grupp omas kujundava osa.

Edgar E. Aavik.

Western representatives produced yet another draft treaty which they discussed with Molotov for over two hours. On June 22, TASS announced, that "circles close to the Commissariat for Foreign Affairs note that the 'new' Anglo-French proposals do not show any progress compared with previous ones". That same day Molotov received the British and French Ambassadors in the Kremlin. He declared the new Western proposals unacceptable, because they had not taken into consideration the Soviet demand to express clearly the assistance to be rendered to the guaranteed countries by the USSR, Britain and France, and had not made a precise list of these countries. Molotov insisted on the acceptance in full of his proposals of June 2. Bonnet comments: "The adamant attitude of Molotov compelled us to comply with the Soviet demands regarding Estonia, Latvia and Finland. We proposed that these states should be listed, without being consulted, in an Annex to the agreement which must be kept secret."³⁰

After a hectic exchange of memoranda between Paris and London, the British government, on June 27, declared its readiness to assist the Baltic states in case of aggression. But, said the British, assistance could be rendered only if the states in question actually put up a defense. In other words, the British continued to insist that assistance should be made dependent on the willingness of the guaranteed states to accept it. This stand was in straight opposition to the Soviet demand — assistance to be effective in any way. Again, the French government ordered its London Ambassador, Corbin, to exert pressure on the British. On June 29, Corbin reported to Paris that the British Foreign Office had given way, and had agreed to the listing of all guaranteed states in a secret protocol. This British concession was written in the form of a new draft treaty. This draft, attempting to meet all Soviet demands, was accepted by Molotov on July 2, 1939. Thus, after months of bargaining, the Western powers believed they had succeeded in pleasing the Kremlin to the fullest. The events justified London's objections, as well as those of Paris, to making public the names of the guaranteed states in the tripartite agreement.³¹

Notwithstanding its final acceptance of the Western draft, the Soviet government saw fit to give yet another performance of its character as a moody primadonna. Two days later, on July 4, Molotov raised new problems — Soviet unwillingness to guarantee Switzerland and the Netherlands, and its definition of "indirect aggression". The reason why the Soviets did not want to be bothered with the security of Switzerland and the Netherlands, while agree-

N. Tooming. The Secret Colonization of Estonia.

ing to guarantee Belgium, were difficult to perceive. The Kremlin's rather vague definition of the formula for indirect aggression included "a case of an internal coup d'état or a political change favorable to the aggressor". According to this formula, a state needed but to make a regular change of government to justify Soviet or Western intervention.

It did not take France long to bring Britain to accept the final Soviet list of countries to be guaranteed without their knowledge — Poland, Romania, Turkey, Greece, Finland, Estonia, Latvia, and Belgium. Britain was made to agree also to the Soviet formula of indirect aggression. A stimulus to the expedience of British and French diplomacy had perhaps been given by an article written by A. A. Zhdanov, member of the Politbureau, considered to be the right hand man of Stalin, published in Pravda on June 27, 1939. Zhdanov accused the Western powers of having dragged out the negotiations for over 75 days and of having invented the problem of the Baltic states as "an artificially created stumbling block to the negotiations". He ended his article by insinuating, that the Western powers had tried to make Russia seem "unyielding" merely to render it easier for them to make a deal with Hitler. The arrogance and irony of Zhdanov's statement is demonstrated by the fact that at the time he was making his insinuations, he, as one of the Kremlin bigwigs, was fully aware that the Soviet government was in the midst of secret negotiations with Hitler's government; of this Britain and France had no inkling.

On July 2, 1939, the Estonian, Latvian and Finnish Ministers in London again submitted notes to the British Foreign Office, declaring that their countries did not want to be dealt with in the planned Triple Alliance.³² Again, the Baltic protest proved to be of no avail. They did not prevent the British government from bowing to the final demands of Molotov on July 4—inclusion of the Baltic states in the treaty and acceptance of the Soviet formula of indirect aggression. These British concessions were regarded by the French, with justification, as a veritable triumph for their diplomacy. The British government gives a list of the concessions it made to the Soviet government as follows:

In the course of the negotiations HM Government gave way to the Soviet government in the following matters. 1) Inclusion of the Baltic states in the treaty; 2) Leaving out of the treaty of Switzerland and the Netherlands; 3) Inclusion in the treaty of the formula of "indirect aggression"; 4) Obligation of the Contracting Parties not to conclude separate armistice or peace; 5) The inclusion of the definition of "Indirect aggression" into the treaty itself (not in the secret protocol pertaining thereto). On its part the Soviet government made no concessions worth mentioning.³³

*On 27.6.39 through A/S Kreenbeelt
(British Manufacturing Firm) 100 Kn. assistance
was given as direct subsidy of British Government
to meet Estonia Students' Scholarship taken to the
CIE Olympic Games in Helsinki (Br-20 Aug 21).*